

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Το χρηματοδοτικό κενό ως απόδειξη αποτυχίας των μνημονίων

Η πηγή του προβλήματος που αντιμετωπίζει το πρόγραμμα «προσαρμογής» είναι το οικονομικό αδιέξοδο και που απεικονίζεται με σαφήνεια στο χρηματοδοτικό κενό για τη διετία 2014-15. Η Ελλάδα θα πρέπει να διαθέσει 10-20 δις ευρώ, ποσό που οφείλεται κυρίως στις μεγάλες αποπληρωμές για το ήδη υπάρχον χρέος, και στους τόκους για την εξυπηρέτησή του. Η χρηματοδότηση από την τρόικα για το 2015-16, δηλαδή αφού τελειώσουν τα υπάρχοντα κονδύλια, είναι ακόμη υπό συζήτηση. Οι επιπλέον ανάγκες μετά το 2016, και που είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν, παραμένουν – προς το παρόν - άγνωστες.

«Θα συνεχίσουμε την ευρωπαϊκή μας πολιτική, αυτό είναι το πιο σημαντικό μήνυμα για τον λαό». Η φράση αυτή της Α. Μέρκελ, στη διάρκεια συνέντευξης τύπου μετά την εκλογική της νίκη, μπορεί να ακούγεται κοινότοπη, έχει όμως πολύ μεγάλη σημασία. Καθώς αρχίζουν οι συνομιλίες για τη συγκρότηση νέας κυβέρνησης μετά τις εκλογές, με το σενάριο ενός «μεγάλου συνασπισμού» των Χριστιανοδημοκρατών με τους Σοσιαλδημοκράτες να φαίνεται ως το επικρατέστερο, οι προσδοκίες πολλών Ευρωπαίων αλλά και Ελλήνων περί βαθιών αλλαγών στην ευρωπαϊκή στρατηγική της Γερμανίας δεν θα ευοδωθούν. Η νέα γερμανική κυβέρνηση δεν πρόκειται να αλλάξει γραμμή πλεύσης σε ό,τι αφορά στην πολιτική σταθεροποίησης του ευρώ ανεξαρτήτως κυβερνητικού εταίρου, δήλωσε ο Β. Σόιμπλε, σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Leipziger Volkszeitung. «Κρατήσαμε σταθερή πορεία στην ευρωπαϊκή πολιτική, κι αυτό θα πρέπει να συνεχιστεί προς το συμφέρον της Γερμανίας και του μέλλοντός μας», επισήμανε.

Οι επιλογές της κυβέρνησης δεν είναι καθόλου εύκολες. Το πιθανότερο σενάριο είναι , ότι θα αναγκαστείτε να συνάψετε νέο δάνειο με τους δανειστές. Αλλά το δάνειο είναι βέβαιο , ότι θα συνοδεύεται από όρους για συνέχιση της λιτότητας και των «μεταρρυθμίσεων», δηλαδή της ίδιας πολιτικής που εφαρμόζεται σήμερα, υπό την κηδεμονία της τρόικας. Αυτή θα είναι και η επιδίωξη της γερμανικής πλευράς, που είναι ολοφάνερο , ότι επιδιώκει να ελέγχει (αποκλειστικά) και τη λειτουργία του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Προκειμένου να αποφύγουν την επιλογή αυτή, τεχνοκράτες του υπουργείου σας έλκονται από την ιδέα της εξόδου της χώρας στις διεθνείς αγορές, δηλαδή η Ελλάδα να εκδώσει ομόλογα το 2014 και με αυτόν τον τρόπο να καλύψει τις ανάγκες της, χωρίς να αναγκαστεί να συνάψει νέο δάνειο με την τρόικα. Η κυβέρνηση έτσι δηλώνει , ότι έδιωξε την πατρωνία και δείχνει ανά τον κόσμο ότι η χώρα εξέρχεται επιτέλους από το τούνελ της κρίσης. Ακολουθεί άνοδος της εμπιστοσύνης, ανάπτυξη, επενδύσεις.

Σκοπός είναι να πειστούν οι αγορές , ότι η ελληνική οικονομία θα είναι σε θέση να εξυπηρετεί το χρέος της στον ορίζοντα των νέων ομολογιών που θα εκδώσει μετά την προσεχή άνοιξη. Πρόκειται για υπερβάλλοντα καιροσκοπισμό. Χαρακτηριστικό το παράδειγμα της Πορτογαλίας. Φέτος η Πορτογαλία βγήκε δύο φορές στις αγορές και δανείστηκε (σχετικά μικρά ποσά) με επιτόκιο περίπου 6%, χωρίς ωστόσο να μπορέσει να λύσει το πρόβλημά της. Στην δική μας περίπτωση, εκτός του ότι τα ποσά που θα πρέπει να δανειστούμε θα είναι μεγαλύτερα, θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε και την δυσπιστία των αγορών. Δεν είναι καθόλου σίγουρο , ότι οι επενδυτές θα δεχτούν να επενδύσουν στα ασταθή ελληνικά ομόλογα, αλλά ακόμη και στην περίπτωση που δεχτούν, θα απαιτήσουν συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Το επιτόκιο, τέλος, θα είναι τουλάχιστον διπλάσιο.

Το οικονομικό αδιέξοδο οδηγεί σε κοινωνικό αδιέξοδο: ανεργία-ρεκόρ, έξαρση της ανθρωπιστικής κρίσης στα μεγάλα αστικά κέντρα, καταστροφή της μεσαίας τάξης. Είναι ένδειξη της αποτυχίας του πολιτικού συστήματος της χώρας ότι έχει οδηγήσει σε πλήρη απαξίωση την ακίνητη περιουσία, υποσκάπτοντας τα κοινωνικά θεμέλια της αστικής εξουσίας. Σε συνδυασμό με τη διαρκή υπερφορολόγηση και την αύξηση της ανεργίας, οι συνθήκες στην κοινωνία διαμορφώνονται εκρηκτικές.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ

ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Το πολιτικό αδιέξοδο είναι ακόμη μεγαλύτερο. Ο ελληνικός λαός έχει φτάσει στα όρια της αντοχής του, τα κυβερνητικά κόμματα καταρρέουν. Η κυβέρνηση επιτίθεται για τις επιτυχίες της, για την ανάπτυξη που έρχεται, κρυφά όμως ετοιμάζεται να αποδεχθεί ένα ακόμη δάνειο και συνέχιση της βάρβαρης κηδεμονίας.

Το δημόσιο χρέος της χώρας σήμερα διαμορφώνεται στο δυσθεώρητο ποσό των 320 δις ευρώ. Η συνολική αξία των δανείων που προέρχονται από τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και το ΔΝΤ ανέρχεται στα 200 δις ευρώ. Αυτό σημαίνει δύο πράγματα: Πρώτον, η «βοήθεια» από την Ευρώπη στην Ελλάδα ήταν ο πιο σημαντικός παράγοντας για την αύξηση του χρέους από το ξέσπασμα της κρίσης κι έπειτα. Το χρέος μειώθηκε περίπου κατά 60 δις ευρώ με το PSI αλλά τον όγκο των ζημιών τον επωμίσθηκαν οι ελληνικές τράπεζες οι οποίες στη συνέχεια έπρεπε να ανακεφαλαιοποιηθούν. Δεύτερον, η Ελλάδα είναι αδύνατον να ανακτήσει σταθερή ανάπτυξη υπό το βάρος αυτού του χρέους. Ακόμη και αν υπάρχουν αμφιβολίες για το αποτέλεσμα της έρευνας των Reinhart-Rogoff ότι τα χρέη υψηλότερα του 90% του ΑΕΠ εμποδίζουν την ανάπτυξη, το χρέος της Ελλάδας είναι πολύ υψηλότερο από αυτό το όριο. Τα υψηλά χρέη καθιστούν τις δυναμικές του χρέους ασταθείς, όπως μας δείχνουν έντονα τα τελευταία τέσσερα χρόνια λιτότητας/αύξησης του χρέους.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Το χρηματοδοτικό κενό είναι απόδειξη της αποτυχίας των μνημονίων. Μετά από τρία συνεχόμενα χρόνια «διάσωσης», το χρέος εξακολουθεί να παραμένει μη βιώσιμο, συνεχίζει να αυξάνεται και να δημιουργεί νέες πιέσεις. Ακόμη χειρότερα, η πολιτική λιτότητας, και που ως στόχο έχει ακριβώς την αποπληρωμή του χρέους, αποσθαρώνει τον παραγωγικό ιστό και στραγγαλίζει την πραγματική οικονομία. Η χώρα αυτοκτονεί, η πολιτική της ηγεσία τι κάνει;

Η πρώτη φάση του ελέγχου της τρόικας θα τελειώσει στις αρχές Οκτωβρίου και ύστερα από ένα δεκαήμερο διάλλειμα θα ξεκινήσει η δεύτερη φάση, και που θα είναι δυσκολότερη καθώς σε αυτή θα εξεταστούν οι δημοσιονομικές προοπτικές της χώρας. Η κυβέρνηση μπορεί να υποστηρίξει πως δεν θα ληφθούν άλλα μέτρα, αλλά εάν έχει διαφορετική άποψη η τρόικα, τίνος η γνώμη τελικά θα επικρατήσει; Αυτός δεν ήταν ο κανόνας τα τελευταία τρία χρόνια και τότε υπήρξε εξαίρεση; Όσο για τα νέα μέτρα που ισχυρίζεστε πως δεν θα ληφθούν, μια νέα μείωση των συντάξεων ή των εφάπαξ, είναι ή δεν είναι νέο μέτρο; Αν και δεν έχει ανακοινωθεί κάτι ακόμη, η προβολή της οικονομικής κατάστασης των ασφαλιστικών ταμείων, που παραμένει εξαιρετικά δυσχερής και δεν βελτιώθηκε με τις τελευταίες δραματικές μειώσεις, τι άλλο δείχνει;

Εάν δεν πειστεί η τρόικα, πως η ελληνική οικονομία θα ανακάμψει ταχύτερα, πως θα αποφύγουμε τα νέα μέτρα, κι όταν το υφιστάμενο πρόγραμμα δεν αποδίδει; Οι όποιες αντιδράσεις της κυβέρνησης, για τα νέα μέτρα, θα καμφθούν στην τρίτη και κρισιμότερη φάση του ελέγχου, όταν θα κριθεί η χορήγηση του νέου δανείου προς την Ελλάδα, προκειμένου να καλυφθεί το χρηματοδοτικό κενό για το 2014-15, με νέο μνημόνιο και όρους. Υπάρχει νομίζετε δανεισμός χωρίς να επιβάλλονται κάποιοι όροι; Τα δάνεια που σύναψαν τα τελευταία τρία χρόνια οι Ελληνικές κυβερνήσεις με την τρόικα δεν συμπεριελάμβαναν όλα βαρύτατους όρους;

Από τα 200 δις ευρώ και πλέον που έχει λάβει η χώρα σε προγράμματα «διάσωσης» τα τελευταία τρία χρόνια, μόλις το 1,5% των χρημάτων αυτών πήγε στην πραγματική οικονομία, ενώ το υπόλοιπο δόθηκε για να κλείσουν ελλείμματα των τραπεζών και για την πληρωμή τόκων από παλαιότερα δάνεια.

Το πρόγραμμα «προσαρμογής» που συμφωνήσατε, τον περασμένο Νοέμβριο με την τρόικα, δεν είναι εφαρμόσιμο. Πως μπορεί να απαιτείται από μια χώρα που βρίσκεται σε ύφεση για πέντε συνεχόμενα χρόνια και έχει χάσει ήδη το ένα τέταρτο του ΑΕΠ της, χωρίς αναπτυξιακή χρηματοδότηση να καταφέρει για τα επόμενα έξι χρόνια να έχει πλεονάσματα της τάξης του 4,5% του ΑΕΠ της, προκειμένου να μπορέσει να αποπληρώσει τόκους, οι οποίοι μόνον για τα επόμενα έξι χρόνια θα είναι ύψους 83 δις ευρώ;

Όσοι ελπίζουν ότι θα κάτι αλλάξει μετά τις γερμανικές εκλογές, αυταπατώνται. Μια ακόμη επιμήκυνση του χρέους ή μια μείωση των επιτοκίων (που έχει αρχίσει ήδη σε ορισμένους κύκλους να συζητείται) δεν πρόκειται να λύσει το πρόβλημα. Είναι απολύτως βέβαιο ότι δεν πρόκειται η νέα γερμανική κυβέρνηση να συναινέσει σε άρση της πολιτικής της σκληρής λιτότητας και των «μεταρρυθμίσεων». Η θριαμβεύτρια των εκλογών, Α. Μέρκελ ήδη το ξεκαθάρισε: «Δεν πρέπει να πάψουμε να ασκούμε πίεση για την εφαρμογή των συμφωνηθεισών μεταρρυθμίσεων στην Ελλάδα».

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Το πρόβλημα της χώρας- κι εδώ που έχει φτάσει - δεν λύνεται με περισσότερα δάνεια και συνέχιση της ίδιας σκληρής πολιτικής. Η Ελλάδα πρέπει να κηρύξει παύση πληρωμών και να απαιτήσει μεγάλη διαγραφή του χρέους της. Αμέσως μετά να προχωρήσει σε άρση της λιτότητας και των «μεταρρυθμίσεων», υιοθετώντας πολιτικές ανάπτυξης που μειώνουν την ανεργία, τονώνουν την εγχώρια ζήτηση, προωθούν το βιομηχανικό τομέα και στηρίζουν τους μικρομεσαίους, και για να μπορέσει επιτέλους να βγει από το μαύρο αδιέξοδο που την έχουν εγκλωβίσει τα μνημόνια. Η λύση είναι άλλη, και ήταν ήδη εμφανής από την αρχή. Εσείς γιατί δεν θέλετε να τη δείτε;

Αθήνα, 26 Σεπτεμβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών